

Motion till riksdagen 2009/10:So325

av **Else-Marie Lindgren (kd)**

Äldre och läkemedel

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka kompetensen om äldre och läkemedel hos berörd personal.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att se över systemet med fullmakt för läkemedelshantering.

Motivering

Regeringen har genomfört en satsning på att stärka kvalitén i äldreomsorgen genom pengar avsedda för satsningar på följande prioriterade områden: läkartillgång såväl i särskilt boende som i ordinärt boende, läkemedelsgenomgångar, förebyggande arbete, demensvård, rehabilitering, kost och näringstillförsel samt det sociala innehållet i äldreomsorgen. Detta är mycket positivt. I Borås genomförs sedan 2006 en satsning som går ut på att öka kompetensen om äldre och läkemedel hos kommunens sjuksköterskor såväl som hos omvårdnadspersonal inom äldreomsorgen. Det övergripande målet med projektet är att bidra till ökad kvalitet i äldres läkemedelsanvändning. Specifika mål för projektet är att genom utbildning och användning av symtomskattning öka kompetensen om äldres läkemedelsanvändning hos vårdpersonal, öka uppmärksamheten på läkemedelsrelaterade problem och förbättra utvärderingen av läkemedelsbehandling.

Att det finns rätt kompetens kring läkemedel är naturligtvis avgörande för äldres välmående. Ett speciellt fokus har legat på läkemedel som används vid sömnbesvär, demens, smärta liksom på lugnande medel, och förutom utbildning av personal genomförs symtomskattningar som syftar till att uppmärksamma problem som kan vara kopplade till läkemedel. I Borås har man dragit slutsatsen att den här typen av utbildning behövs kontinuerligt. Denna situat-

Fel! Okänt namn på

ion är naturligtvis inte unik för Borås utan det finns självklart andra kommuner som arbetar aktivt med frågorna, och jag anser att den här typen av kompetensutveckling borde uppmuntras än mer då den är av så avgörande betydelse för äldres välbefinnande.

De som av olika skäl inte klarar sin läkemedelshantering själva kan få hjälp av sjuksköterskor och omvårdnadspersonal och självklart också av de anhöriga. Ett problem kopplat till just detta är kravet på underskriven fullmakt från den enskilde äldre. Detta försvårar för både anhöriga och sjuksköterskor som ska ansvara för de äldres läkemedel. De som behöver stöd i hanteringen av läkemedel får det ofta på grund av exempelvis kognitiva funktionsnedsättningar, vilket gör att det då är ett problem att få en fullmakt underskriven. En fullmakt är oerhört viktig för att det ska gå att hålla koll på exempelvis hur många uttag av den aktuella medicinen som gjorts. Utan fullmakt från patienten till apoteket riskerar den äldre att inte få ut sina mediciner eller att något blir fel i hanteringen. Systemet med fullmakter upplevs inte som tillräckligt tydligt och det finns också olika typer av fullmakter. Det fungerar också väldigt olika mellan olika orter och olika apotek. Från nationellt håll behöver rutinerna ses över och förbättras gällande systemet med fullmakter för att få arbetet och kontakterna mellan apoteken och vårdpersonalen att fungera så bra som möjligt.

Stockholm den 1 oktober 2009

Else-Marie Lindgren (kd)